CONSILIUL LEGISLATIV

Biroul permanent al Senatului
Bp. 519 / 23.10.2026

Biroul permanent al Senatului
L618 / 2.11.2026

AVIZ

referitor la propunerea legislativă pentru completarea Legii nr. 150/2004 privind siguranța alimentelor și a hranei pentru animale

Analizând **propunerea legislativă pentru completarea Legii nr. 150/2004 privind siguranța alimentelor și a hranei pentru animale** (b519/21.09.2026), transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr. XXXV/4515/28.09.2026 și înregistrată la Consiliul Legislativ cu nr. D814/29.09.2026,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art. 2 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 73/1993, republicată, și al art. 29 alin. (3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil propunerea legislativă, cu următoarele observații și propuneri:

1. Propunerea legislativă are ca obiect de reglementare completarea Legii nr. 150/2004 privind siguranța alimentelor și a hranei pentru animale, republicată.

Potrivit Expunerii de motive „*Proiectul de act normativ completează dispozițiile art. 18 din Legea nr. 150/2004 privind siguranța alimentelor, instituind un mecanism suplimentar de prevenție, precum și cele ale art. 22 din aceeași lege, prin delimitarea răspunderii operatorilor implicați în circuitul alimentar, pentru neconformități, în funcție de cauza acestora*".

Calea 13 Septembrie nr. 1-3, Palatul Parlamentului, Corp B1, Sector 5, București
Tel.: 021 313 6608 / Fax: 021 414 2061 / E-mail: relatii.publice@clr.ro / www.clr.ro

2. Prin conținutul său normativ, propunerea legislativă face parte din categoria legilor ordinare, iar în aplicarea dispozițiilor art. 75 alin. (1) din Constituția României, republicată, prima Cameră sesizată este Senatul.

3. Precizăm că, prin avizul pe care îl emite, Consiliul Legislativ nu se pronunță asupra oportunității soluțiilor legislative preconizate.

4. Semnalăm că **Expunerea de motive** nu respectă structura instrumentului de prezentare și motivare prevăzută la art. 31 din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit căruia acesta trebuie să cuprindă secțiuni distincte privind motivul emiterii actului normativ, impactul socioeconomic cu prezentarea efectelor asupra mediului macroeconomic, de afaceri, social și asupra mediului înconjurător, inclusiv evaluarea costurilor și beneficiilor, impactul financiar asupra bugetului general consolidat, impactul asupra sistemului juridic, inclusiv compatibilitatea cu reglementările Uniunii Europene în materie, consultările derulate în vederea elaborării prezentei propuneri, informarea publică privind elaborarea și implementarea acesteia, precum și măsurile de implementare, respectiv modificările instituționale și funcționale la nivelul administrației publice centrale și locale pe care le presupune aplicarea noului act normativ.

Față de cele de mai sus, atragem atenția asupra faptului că o fundamentare neconformă cu dispozițiile art. 31 antereferit nu este de natură să asigure înțelegerea soluțiilor preconizate și, cu precădere, a scopului și a corectitudinii acestora în raport cu jurisprudența obligatorie a Curții Constituționale[1].

5. La **art. I**, referitor la marcarea acestuia, pentru respectarea uzanței normative, se impune redactarea sub forma abreviată, respectiv: **„Art. I - ”**.

Reiterăm observația pentru **art. II** și art. **III**.

---

[1] Cu privire la problematica lipsei de fundamentare temeinică a actelor normative, Curtea Constituțională a reținut în Decizia nr. 139/2019 că *„În lipsa motivării, în sensul arătat, a legii adoptate, nu se poate cunoaște rațiunea legiuitorului, esențială pentru înțelegerea, interpretarea și aplicarea acesteia. (...) Caracterul sumar al instrumentului de prezentare și motivare, precum și lipsa de fundamentare temeinică a actelor normative au fost sancționate de Curtea Constituțională în jurisprudența sa, în raport cu aceleași exigențe de claritate, predictibilitate a legii și securitate a raporturilor juridice impuse de art. 1 alin. (5) din Constituție, cu invocarea deopotrivă a normelor de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative”*.

În plus, la **pct. 2**, referitor la **partea introductivă** a acestuia, pentru aceleași considerente, este necesară înlocuirea expresiei „După art. 22" cu sintagma „După **articolul** 22".

La **pct. 1**, cu privire la textul propus pentru **art. 18 alin. (1^1)**, în ceea ce privește terminologia folosită, respectiv *„programelor de autocontrol"*, semnalăm că acestea nu sunt reglementate în cuprinsul actului de bază. Astfel, în situația în care se face referire la programe stabilite prin alte acte normative, este necesară completarea textului cu norma de trimitere corespunzătoare.

De asemenea, menționăm că sintagma *„alte structuri comerciale **cu suprafață mare** și activități integrate de depozitare și distribuție"*, prin gradul mare de generalitate, este imprecisă. Prin urmare, este necesară revederea și reformularea corespunzătoare a textului, în funcție de intenția de reglementare.

La **pct. 2**, referitor la enunțul propus pentru **art. 22^1 alin. (2) lit. c)**, precizăm că, prin folosirea cuvântului *„evidențele"*, norma preconizată este lipsită de claritate, neînțelegându-se dacă este vorba despre mijloace de probă sau despre documente de ținere a unei evidențe.

Ca urmare, este necesară revederea și reformularea în mod corespunzător a textului.

La **alin. (3)**, semnalăm că nu este suficient de clar dacă norma propusă, prin utilizarea sintagmei **„responsabilității primare** a producătorului", are în vedere ipoteza juridică a producției primare, astfel cum este definită aceasta la art. 4 lit. s) din actul de bază.

Sub aspect terminologic, precizăm că termenul „primară" este asociat în actul de bază *producției*, iar nu responsabilității, expresia „responsabilitate primară" necunoscând consacrare legală. Dacă intenția de reglementare a fost aceea ca norma preconizată să se refere la responsabilitatea producătorului în ipoteza juridică menționată mai sus, aceasta trebuie exprimată adecvat celor arătate anterior.

Totodată, subliniem că prin utilizarea expresiei „astfel cum este stabilită de legislația națională și europeană aplicabilă", norma este lipsită de claritate și predictibilitate, fiind necesară revederea și menționarea actelor normative avute în vedere.

6. La **art. II**, referitor la elaborarea și aprobarea normelor metodologice de aplicare, semnalăm că în actul normativ de bază, respectiv Legea nr. 150/2004, la **art. 24** se prevede că *„Prin ordin al*

preşedintelui Autorităţii sau, după caz, prin ordin comun cu celelalte instituţii abilitate conform legii, potrivit domeniului de competenţă, se vor elabora şi aproba norme specifice de aplicare a prezentei legi".

Precizăm că în aplicarea prevederilor art. 24 din legea menționată *supra* au fost adoptate mai multe acte normative, respectiv **ordine** ale Autorității Naționale Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor (ANSVSA) sau ale celorlalte instituţii abilitate conform legii, potrivit domeniului de competenţă, precum și **hotărâri ale Guvernului**, fiind astfel îndeplinite cerințele pentru elaborarea legislaţiei secundare specifice în domeniul alimentelor şi hranei pentru animale.

Prin urmare, în considerarea acestor observații, textul **art. II** trebuie reformulat, în sensul **modificării și/sau a completării actelor normative din cadrul legislației secundare care îndeplinesc criteriile normelor specifice de aplicare a Legii nr. 150/2004**, potrivit domeniului de competență a fiecărei instituții și în funcție de intenția de reglementare.

7. La **art. III**, expresia „la 6 luni" este de natură a genera dificultăți de interpretare în privința calculării termenului, motiv pentru care propunem redarea acestuia pe zile, în următoarea redactare:

„**Art. III.** - Prezenta lege intră în vigoare la **180 de zile** de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I".

PREȘEDINTE

Florin IORDACHE

București
Nr. 896/22.10.2026